

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν *Μη Χάνεσαι* λαμβάνουσι, προσθέτοντες εἰς τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν μόνον 5 φράγκα.

Α' Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἐπιφυλλίδων *Λυκογιάννη*, τιμωμένου ἐκάστου φύλλου παλαιοῦ ἀντὶ λ. 20 δρ. ν. 26. —

Β' Τὸ ὥραϊον μυθιστόρημα τοῦ *Κυρίου Ὑπουργοῦ*. . . . . » » 1.80

Γ' Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα τῶν *Κρητικῶν Γάμων*, ἐθνικοῦ μυθιστορήματος τοῦ *Ζαμπελίου*. . . . . » » 1.80

Δ' Τὸ *Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον* τοῦ *Μη Χάνεσαι* τοῦ 1882 ἐξαντληθὲν πλὴν ὀλιγίστων ἀντιτύπων . . . . . » » 2.

ἤτοι τὸ ὅλον φράγκα 31.60

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΑΛΝΟΚΥ

Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ *Ἡμερησίου Τηλεγράφου*, ὅπερ ἐλάβομεν χθές, περιέχει τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα τοῦ ἐκ Βιέννης ἀνταποκριτοῦ αὐτοῦ :

«Ὁ ἐπίτιμος τίτλος συνταγματάρχου τοῦ 99ου πεζικοῦ συντάγματος ἀπενεμήθη τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων, ὅστις σήμερον τὸ πρῶτ' ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ κόμητος Καλνόκυ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἔχω δὲ πολλοὺς λόγους ἵνα πιστεῦω ὅτι ἔμεινεν εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς συνεντεύξεως. Ὁ κόμης Καλνόκυ ἐξήγησε τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων ὅτι προηγουμένως ἀνέπτυξεν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Σερβίας, δηλαδὴ ὅτι μόνη ἐπέκτασις ἦν ἡ Αὐστρία ἐπιδιώκει ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου εἶνε ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἐμπορίου τῆς. Ὑπέμνησεν ὅτι πρὸ ὀλίγου ἀκόμη χρόνου ἡ Ρουμανία, ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Βουλγαρία ἐδυσπίστουσαν εἰς τὰς προθέσεις τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως. Καὶ ὁμοῦς ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἐπέισθησαν ἐπὶ τέλους ὅτι οἱ φόβοι αὐτῶν ἦσαν ἀνυπόστατοι καὶ ὅτι ἡ καλλιέργεια φιλικῶν μετὰ τῆς Αὐ-

στρίας σχέσεων ἦτο λόγος ἀμοιβαίου συμφέροντος. Ἐὰν ἡ Αὐστρία πράγματι ὑπέτροφεν ἐπιδρομικὰ σχέδια κατὰ τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν εἶχε τόσας εὐκαιρίας νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὰ. Ἀλλ' οὐδέποτε ὑπέθρεψε τοιαῦτα σχέδια καὶ διὰ τοῦτο ἀμφότερα τὰ βασίλεια διατηροῦσιν ἐγκαρδίως σχέσεις μεθ' ἡμῶν. Ἡ Ρουμανία ἐπίσης ἐπέισθη καὶ αὐτὴ ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ φοβῆται παρὰ τῆς Αὐστρίας. Ἐν Βουκουρεστίῳ ἦσαν ἄλλοτε διατεθειμένοι νὰ ὑπολαμβάνουσι τὴν χώραν ταύτην ὡς φυσικὸν πολέμιον· τοῦτο ὅμως οὐδόλως ἐπῆρέασε τὴν πρὸς τὴν Ρουμανίαν συμπεριφορὰν τῆς αὐστριακῆς διπλωματίας. Ἡ σταθερὰ προεπασχόλησις τοῦ κόμητος Καλνόκυ ἔτεινε κατόπιν εἰς τὸ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τε τὸν βασιλέα Κάρολον καὶ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ ὅτι οἰαδήποτε ἐχθροπάθεια πρὸς τὸ γειτονεῖκόν βασίλειον ἦτο ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν πολιτικὴν τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου.

«Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐρεῖδεται ἐπὶ οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν συμφερόντων, εὐλαβεῖται δ' ἐπίσης τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν παραμικρῶν κρατῶν. Ἡ Ἑλλάς ἔλαβεν ἤδη πολλὰς ἐνδείξεις εὐδιαθεσίας πρὸς αὐτὴν ἐκ μέρους τῶν προκατόχων τοῦ κόμητος Καλνόκυ, πᾶσα δὲ νέα διαβεβαίωσις ἐκ μέρους αὐτοῦ ἠθέλην εἶσθαι περιττὴ. Ἐπομένως ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ κυβέρνησις αὐτοῦ δύνανται νὰ εἶνε βέβαιοι περὶ τῆς ἐξακολούθησεως τοῦ αὐτοῦ ἐκ Βιέννης φιλίου ἐνδιαφέροντος καὶ ὑποστηρίξεως τῆς εἰρηρικῆς πολιτικῆς ἢ ἀκολουθούσῃ.

«Ὁ κόμης Καλνόκυ οὐδεμίαν προβλέπει περιπλοκὴν ἐν τῇ Νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ. Καὶ ἂν γεννηθῶσιν ὁμοῦς ἀνταγωνισμοὶ μετὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, οὗτοι βάσιν θέλουσιν ἔχει καθαρὰ ἐμπορικὴν.

«Ὁ βασιλεὺς ἄρα τῶν Ἑλλήνων ἐπανέρχεται εἰς Ἀθήνας φέρων εὐαγγέλια καθησυχαστικά. . . . .»

Μετὰ τῆς αὐτῆς ἡσυχίας βεβαίως θέλομεν καὶ ἡμεῖς τὸν ὑποδεχθῆ, μεθ' ὅσης ἡσυχίας ἔρχεται φέρων ἡμῖν ἐντὸς τῶν θυλακίων του. Θὰ ἦτο ἴσως δυνατὸν ἐὰν οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν οἱ πρὸ εἰκοσαετίας ἢ καὶ δεκαετίας ἀκόμη θερμοκέφαλοι πολιτικομανεῖς νὰ γίνῃ σκέψις περὶ συριγμῶν τοῦ τίτλου τοῦ αὐστριακοῦ *Kolovélou*, ἐὰν μὴ ἡ καρδιά τῶν Ἀθηνῶν πρὸ πολλοῦ ἐπλακοστρώνετο ἐκ μετοχῶν καὶ δανείων καὶ χρεωγράφων, ὅλων χαρτιῶν ἀπομιμνηστικῶν καὶ τῆς τελευταίας σταγόνας αἵματος. Ἀλλὰ οἱ συριγμοί, καὶ ἂν ἐγίνοντο οὐδεμίαν πρακτικὴν σημασίαν θὰ εἶχον. Ἄλλως τε ἡμεῖς οἱ πο-

λεμοῦντες τοὺς αὐστριακόφρονας, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἐτέθη ἐνταῦθα ὁ πρόφην γενικός ἡμῶν πρόξενος ἐν Κρήτῃ κ. Μαυρομάτης διὰ τῆς ἐν τῷ «Αἰῶνι» μακρᾶς αὐτοῦ μελέτης, οὐδόλως ἀποκλείομεν τὰς διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις καὶ ἐπαινοῦμεν μάλιστα τὸν βασιλέα ἡμῶν ὅστις, ἂν καὶ παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος διεξάγει μόνος τοῦ ἐξωτερικῆν πολιτικῆν—τοῦτο δὲ βεβαίως εἶνε ἐκ τῶν φρικτῶν σφαλμάτων τοῦ κ. Τρικούπη, Γιανιτσάρου μὲν ὡς ἀντιπολιτευομένου ἀπέναντι τῆς Αὐλῆς, Εὐνούγου δὲ ὡς προθυπουργοῦ, ἀντιμετώπησεν οὐχ' ἤττον τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς καὶ κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ τὰς ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Μακεδονίας διαμαρτυρήσεις τοῦ ἡμιεπισήμου αὐστριακοῦ τύπου. Ἀλλὰ βᾶσιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἡμεῖς θεωροῦμεν πάντοτε τὴν ἐσωτερικῆν, αὐτὴν δὲ, καὶ βασιλεία καὶ κυβερνήσεις ἀπὸ πολλοῦ συνεργάζονται ἐπὶ κακοῦ ὅπως καταστήσωσι τοιαύτην, ὥστε ἡ μόνη ἐξωτερικῆ πολιτικῆ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἀναλάβῃ νὰ ἦναι ἡ τῆς ἐπαιτείας.

Ἴδου ποίας εὐθύνας ζητοῦμεν καὶ παρὰ τῆς Βασιλείας καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

I. ΒΟΥΡΟΣ

Τὸ παρὰ τοῦ δικηγόρου κ. Λεωνίδα Λεονάρδου δοθέν ἀρτίως παράδειγμα φιλίας, διὰ τῆς πληρωμῆς εἰς τὸν δημοσίον πράκτορα 7,000 δραχμῶν ὅπως λυτρώσῃ, ἀπὸ τῶν φυλακῶν Τριγκέτα, τὸν φίλον τοῦ κ. Ἰωάν. Βούρου εἶναι, τῶντι ἀξιόμιμητον. Συνιστῶμεν ἰδίᾳ τὴν μίμησίν του εἰς τὸν λυτρωθέντα φίλον. Ἡ συνάδελφος «Νέα Ἐφημερίς» παρέλειψε νὰ ὑμνήσῃ δεόντως τὴν γενναίωφρονα φιλάνθρωπιαν τοῦ εἰρηρηνμένου δικηγόρου, ὑπομνησκούσα ὅτι ἡ πράξις αὕτη ἐκ μέρους τούτου εἶναι ἀντὶ κακοῦ ἀνταπόδοσις καλοῦ εἰς τὸν κ. I. Βούρου. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ χθὲς ἐκ τῶν φυλακῶν λυτρωθεὶς φίλος, εἶναι ὅστις κατέστησεν ἐπίδικον τὸ ζήτημα ἂν ὁ κ. Λ. Λεονάρδος βᾶσῃ ἢ οὐ τὰ μαλιὰ του· τοῦτο δὲ καὶ σήμερον δικάζεται ἀκόμη μεταξύ τοῦ κ. δικηγόρου καὶ τοῦ κ. Ψιακῆ. Δὲν εἶναι ὅμως καὶ τυχαῖον μόνον ἐπαίνου ἀξία, ἡ ἐκούσια αὕτη φυλάκισις τοῦ κ. I. Βούρου. Παρεδόθη εἰς τοὺς δεσμοφύλακας, διότι ἀδίκως ἐχαρκτηρήσθη καὶ καταδικάσθη ὅπως φορολογηθῇ ὡς τραπεζίτης. Ἐπτὰ ὀλόκληρα ἔτη ὑπῆρχεν ἀπόφασις νομίμως συνθεθεμένη ἐναντίον του, ἐκτελεσθῆ, καὶ ἔμενεν, οὗτος ἀνένδοτος, ἐκείνη ἀνεκτέλεστος. Εἰς ποῖον ἄλλο βασιλεῖον, κ. Καμπούρογλε, ἢ δύνατό τις νὰ εὐρίσκη ἐπὶ ἑπτὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη τοιαύτας κυβερνήσεις καὶ ἀρχὰς ἐπὶ τῶν δημοσιῶν εἰσπράξεων καὶ τοιοῦτους ἀκεραίους καὶ φιλονόμους πολίτας, ὡς τὸν φίλον τοῦ δικηγόρου κ. Λεωνίδα Λεονάρδου; Σημειώσῃτε τοῦτο καλῶς ὅτι ὑπῆρχεν ἀπόφασις ἐκτελεσθῆ, ἀνέκλητος καὶ ἐπομένως κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὑπεράνω πάσης ἐξουσίας. Τοῦτο δὲ ἐσήμναιεν ἴσως ἡ ἀπάντησις τοῦ σιδηροῦ πρίγκηπος «νὰ ἐκτελέσῃ τὴν κρίσιν.»

Ἀλλὰ ἄρα γε ἦτον ὀρθὸν τὸ περιεχόμενον τῆς φορολογικῆς ταύτης ἀποφάσεως; Ὁ κ. I. Βούρος λέγει ὅχι, ἀντιτάσσων ὅτι οὐδέποτε ἦν Τραπεζίτης, διότι οὔτε ἐγκύκλιον ἐξέδοτό ποτε τραπεζίτου, οὔτε ἔθετο τὴν ὑπογραφὴν του εἰς μίαν κἂν τραπεζικὴν πράξιν. Ἡ μὲν ἄλλειψις τῆς ἐγκυκλίου εἶναι προφανῶς ἀδιάφορον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς τραπεζικῆς ὑπογραφῆς προκειμένου, πιστεύεται, ὅτι ὅσον ἀνώτε-

τερος τραπεζίτης εἶναι τις, τόσον ὀλιγώτερον ἢ ὑπογραφή του κυκλοφορεῖ. Ἄν προεκτοίχῃ γραμμᾶτι ἐμπόρων, εἶναι δὲ μέγας τραπεζίτης καὶ ἔχῃ τραπεζᾶς καὶ ὑποδέστερα τραπεζιτικὰ γραφεῖα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, δύναται νὰ τὸ πράξῃ χωρὶς τὴν ὑπογραφὴν του ν' ἀναμίξῃ. Ἄν διαπραγματεύεται ὁ κ. I. Βούρος μετὰ κυβερνήσεων καὶ δήμων δάνεια μεγάλα καὶ παρέχῃ ὡς ἀφανὲς μέλος τὴν ὑποστήριξίν του εἰς ταῦτα καὶ εἰς τὴν ἐκδοσὶν ἀνωνύμων εταιριῶν, γινόμενος ἰδρυτής, participant καὶ ἐκ τούτου χρηματολογῆ καὶ ἀποκτᾷ οὕτως αὐτὸς λεοντείας κατὰ τῶν μετόχων μερίδας καὶ τὸν τίτλον τοῦ gros bonnet, ἡ ἐργασία αὕτη ὄχι μόνον δὲν τοῦ ἀφαιρεῖ, ἀλλὰ τὸναντίον τὸν καθιστᾷ εἰς ὑπερθετικὸν βαθμὸν τραπεζίτην· ἀνωγὲν ἐν τῇ «Νέα Ἐφημερίδι» ἐκτίθεται, διευθίνει ὁ κ. I. Βούρος τὰς ἐργασίας τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, κερδίζει δὲ καὶ ζημιοῦται οὐχὶ ὡς μέτοχος ἢ σύμβολος, ἀλλὰ ὡς I. Βούρος, ἔπεται ὅτι ὡς ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα καὶ οὗτος εἶναι τραπεζίτης.

Εἶναι βεβαίως ἐνδεχόμενον νὰ διορίζηται τις σύμβουλος εἰς μίαν τράπεζαν, ὡς τὴν Πιστωτικὴν, διὰ τὰς οἰκονομολογικὰς γνώσεις αὐτοῦ καὶ τότε ἐκ τούτου καὶ μόνου, ἴσως δὲν ἀποκτᾷ οὗτος τὸν χαρακτῆρα τοῦ τραπεζίτου. Τοῦτο δὲ φαίνεται ἀξιοῦσα ἡ «Ν. Ἐφημερίς» ὑπὲρ τοῦ κ. I. Βούρου. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ διδομένου αὐτῆς, ὅτι ὁ κ. Βούρος εἶνε κτηματίας. Πῶς, τόσον πλούσιος ἄνθρωπος, κατὰ τὴν «Ν. Ἐφημερίδα», καὶ νὰ ἔχῃ τόσον ὀλίγα κτήματα! Ποία καὶ πῶσα τὰ κτήματά του; Ἀλλὰ καὶ τὸναντίον δοθέντος, μήπως οἱ κκ. Σκουζῆς καὶ Κ. Βούρος δὲν εἶνε μέγιστοι κτηματῖαι καὶ φορολογούμενοι τραπεζίται;

Ἀλλὰ ἐπιλέγει ἡ «Ν. Ἐφημερίς» ὅτι ἦδη θὰ κινήθῃ ὑπὸ τοῦ κ. I. Βούρου ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐνεκα συμφερόντων μεγίστων διακοπέντων ἐν τῇ Πιστωτικῇ Τραπεζῇ ὡς ἐκ τῆς φυλακίσεως τοῦ ἀνδρός. Ὑπέστη ἄρα κατ' αὐτὰς πάλιν ζημίας ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα· καὶ ἐν τούτοις κατ' αὐτὰς ἀκριβῶς αἱ μετοχαὶ αὐτῆς ὑπερετιμήθησαν. Ἐπειδὴ ὅμως, ὡς λέγει ἡ «Ν. Ἐφημερίς», τὴν ἀγωγὴν θὰ κινήσῃ ὁ κ. I. Βούρος ἀτομικῶς, ἔπεται ὅτι ὁ μὴ τραπεζίτης οὗτος κύριος ἔχει ἐντελῶς ἴδια συμφέροντα ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ τῆς εἰρημένης Τραπεζῆς, ὧν τὴν ἀνόρθωσιν σκοπεῖ δικαστικῶς νὰ ἐπιδιώξῃ ἰδίᾳ ὀνόματι. Δὲν ἐζημιώθη ὡς ἀπλὸς μέτοχος τῆς ἐν λόγῳ Τραπεζῆς, διότι τότε δικαίωμα θὰ εἶχεν οὐχὶ αὐτός, ἀλλ' ἡ Τράπεζα νὰ κινήσῃ τὴν ἀγωγὴν καὶ ἐξ ἑτέρου αἱ μετοχαὶ τῆς τραπεζῆς ἔπρεπε νὰ συναίσθανθῶσι τὴν φυλάκισιν τοῦ ἀνδρός. Ἐζημιώθη ὡς διοικῶν, ὡς πράττων τὰ τῆς τραπεζῆς, εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ συμφέροντα. Ἀλλ' ὁποῖα αἱ πράξεις ταύτης; τραπεζιτικαὶ ἢ οὐ; Τοιαύτη ἀγωγή, φρονούμεν, βασιζομένη ἐπὶ τῶν ἐν τῇ «Ν. Ἐφημερίδι» διδομένων ὅτι θὰ περιάψῃ τῷ φυλακισθέντι καθὸ ἐξ ἰδίας ὁμολογίας ἀνεξιτήτως τὸν χαρακτῆρα τοῦ τραπεζίτου.

Δὲν γεωρίζομεν τὸν τρόπον καθ' ὃν ὁ κ. I. Βούρος διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ καὶ ἐπομένως τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις, ὡς ἐξετέθησαν καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων τὸ πλείστον καὶ τῶν ὡς εἴρηται ἐξωτερικῶν διδομένων βασιζομεν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ τῷ βεβαιώσωμεν εἶνε ὅτι διὰ τῆς παρ' αὐτοῦ ἀπειλουμένης κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγῆς ὡς ἀνωτέρω, ἀδύνατον ἔσται αὐτῷ ν' ἀποτινάξῃ τὸν χαρακτῆρισμὸν τοῦ τραπεζίτου. Μία τοιαύτη ἀγωγή ἐκ μέρους τοῦ εἰρημένου μὴ τραπεζίτου κυρίου, θὰ εἶνε ὡς παγίς εἰς ἡν ὡς πονηρὸ πούλι ἤθελε πιασθῇ. Ἐνταῦθα δὲ πάλιν ἡ φιλία τοῦ κ. Λ. Λεονάρδου δύναται ὑψηλὰς νὰ τῷ παράσχῃ πάλιν καὶ ἀζημίους τὴν φορὰν ταύτην ὑπηρεσίας, ὑποδεικνύουσα ἐκ νο-